

Olympiáda v českém jazyce, 42. ročník, 2015/ 2016 – školní kolo

Výsledky: 1. Nikola Michálková, 9.B – postup do okresního kola

2. Magdalena Šimečková , 8.C

3. Natálie Lepičová , 8.A

Úspěšným řešitelům gratulujeme.

Mgr. Dana Králová, Mgr. Václava Janoušková, Mgr. Věra Šlajerová .

Slohový olympiádový úkol: Říká se: „Nežijeme proto, abychom jedli,“ ale.....

Jídlo. Pod tímto pojmem si každý představí něco jiného. Někdo v myšlenkách odběhne k rodinnému stolu, u kterého se každý večer schází s těmi nejdražšími a společně dělají rozbor pomalu končícího dne. Jiný si zase možná vybaví nekonečný koloběh diet a odříkání. Odříkání ze strachu , že se ručička na váze vychýlí až příliš do strany.

Ať už je to jakkoliv , jídlo je náš přítel. Nakonec co jiného, než čokoláda, obalí naše unavené a napjaté nervy ? Co nás po ránu probudí více, než hrnek černé kávy? A není to právě ovoce, které nám dodá vitamíny a energii do dlouhých a unavených podzimních dnů?

Na stravování se odráží náš způsob života. Velmi nás ovlivňuje, zda si po ránu dáme chutnou a vydatnou snídani, nebo nejdůležitější pokrm dne odbudeme, nebo dokonce úplně vypustíme.

Také se ne nadarmo říká, že jsme to, co jíme. Strava ovlivňuje náladu, vzhled, zdraví a celkový pohled na svět. Nemusí to být jen každodenní rutina. Může to být přece i zážitek, zábava, slast, poznání, překvapení a mnoho dalšího. Jsme pro toto ochotni cestovat klidně na druhý konec světa. A tak to má být. Nemyslím si, že máme jíst jen pro přežití. Stejně jako si umíme užívat života, měli bychom si užívat například i obyčejného oběda.

Nikola Michálková , 9.B

Jídlo bylo dříve důležité. Když lidé chytali mamuty , cenily se ženy pěkně obtloustlé. V té době bylo zásadní přežít. V té době platila věta: „Jíme, abychom žili ,“ dvojnásob.

Dnes se lidé snaží zhubnout. Když se zadaří, někteří ihned přestanou a začnou jíst dál. Jí, i když nemají hlad ,prostě stále. Někteří lidé ale jí jen tehdy, když mají hlad . Sportují rádi a žijí zdravě. Jí proto, aby žili , a jídlo potřebují k životu jen málo. Lidé , kteří jí hodně, mají sklon k zavalité postavě. Vede to k různým nemocem.

Takže lidé potřebují jídlo k životu, ale ne v tak velkém množství. Někteří lidé mají problémy jídlo najít . Nežijeme proto, abychom jedli, což někdy může vést k smrti, ale jíme proto, abychom žili. A můžeme si všimnout darů, které jsou kolem nás.

Magdalena Šimečková, 8.C

Myslím si, že v dnešní době existuje mnoho lidí, pro které je jídlo něco jako smysl života. Tito lidé bývají často obézní a tráví spoustu času utrácením peněz za nezdravá a tučná jídla, která následně konzumují, dokud nemají dost. Otázka ale zní, zdali tito lidé mají vůbec někdy dost. Někteří jsou na jídlo tak fixovaní, že i když toho za celý den snědli mnohonásobně více než průměrný člověk, navečer dostanou pocit prázdnoty - jak po psychické, tak po fyzické stránce a musí se opět nasytit, aby byli spokojeni a měli vnitřní pocit naprosté harmonie. Člověk, který se sebou takto zachází a neprotiví se mu jeho způsob života, se bude následně těžce vracet k normálnímu životu. Viděla jsem případ ženy, která přišla o své dítě a svůj zármutek se snažila pokrýt stále větší konzumací jídla. Nakonec se dostala do takového stavu, že už nebyla schopná se z něj dostat. Velice se jí to protivilo, ale nikdo jí s tím nedokázal pomoci. Co by se stalo, kdyby se tento způsob života rozšířil a pro lidstvo by neplatilo žádné: „Nežijeme proto, abychom jedli, ale jíme proto, abychom žili?“ Věřím, že se lidstvo probudí z tohoto zlého snu a začne žít plnohodnotný život.

Natálie Lepičová, 8.A